

nere lige overfor dem, der skulle udholde den, end Opholdet i de Arrester, som man i Almindelighed har ombord paa Krigsskibe; men paa den anden Side tror jeg dog, at denne Straf, saaledes som det er foreslaaet i Lovforslaget, kan indsvæntes til de Tilfælde, hvor man ikke kan tilveiebringe passende Arrester. Naar jeg er kommen til denne Anskuelse, er det ogsaa ved at gaa ud fra, hvad der har fundet Sted i disse 4 Aar, hvorefter Oplysninger foreligge. Jeg ser, at i disse 4 Aar er Bøiestrafen i det Hele anvendt 11 Gange ombord paa Krigsskibe, medens derimod næst Arrest er anvendt 37 Gange, saa at det ses heraf, at næst Arrest allerede er blevet det mere Ordinaire og Bøiestrafen det Extraordinaire. Med Hensyn til Nedsættelsen i de Meniges anden Klasse kan jeg ikke være ganske enig med den ærede sidste Taler i, at Erfaringen skulde gaa saa bestemt i den Retning, at det skulde være en saa fortrinlig Straf til at vække Uvædselsfæle. Jeg har ganske sikkert hørt det Modsatte mange Officerer, men ogsaa hørt det Modsatte lige, og, som oftere bemærket, anvendes denne Straf jo nu under andre Forhold end nu paa-tænkt, saa at jeg tror, at man meget vanskeligt kan anføre Erfaringer i saa Henseende. Saavidt jeg mindes, har den i 4 Aar været anvendt 10 eller 11 Gange ombord paa Krigsskibe, saa at der neppe er stor Grund til at beholde den der. Idet jeg nu vedbliver stadig at holde mig til Straffelovforslaget i dets Forhold til Flaaden, vil jeg ogsaa gjøre en Bemærkning om, at der jo har været gjort en hel Del Indsigelse imod Nødværdigheden af at sammenligne Straffelovforslaget med de fremmede Straffelove, der have gjort flere eller færre Indskrænkninger med Hensyn til de kortvarige og intensive Straffe, og de Indsigelser, der ere gjorte, have væsentlig støttet sig paa tre Omstændigheder, hvori vore Forhold skulde være forskjellige fra Andres, nemlig den korte Uddannelses Tid, vi have, den knappe Forsyning med fuldt øvede Befalingsmænd og vort mangelfulde Kasernerings-system. Disse Indsigelser have naturligvis stadig været gjorte fra Hærens Standpunkt. Naar jeg nu ser hen til Flaaden, navnlig til Krigsskibe paa Togt, tror jeg, at disse Indsigelser her have meget Lidt at sige. Hvad det mangelfulde Kasernerings-system angaar, er det tydeligt, at det falder aldeles bort for Flaaden. Indvendingen, hentet fra den knappe Forsyning med fuldt uddannede Befalingsmænd, falder i alt Fald under alle ordinære Forhold ogsaa bort paa Krigsskibene, idet de gaa ud med deres fulde Antal af Befalingsmænd, og jeg haaber, at den vil bortfalde under alle Omstændigheder; thi selv under hurtig udbrydende Krigsforhold antager jeg, at enhver Marineminister vil foretrække kun at sende saa mange Skibe til Sø, som kunne forsynes med deres fulde Antal af Befalingsmænd. Der bliver altsaa kun

den Indsigelse mod en saadan Sammenlignings Gyldighed tilbage, at Uddannelses-tiden hos os er saa kort. Med Hensyn dertil skal jeg bemærke, at naar man siger, at vi ikke kunne gjøre en Sammenligning med andre Straffelove, fordi vi have denne korte Uddannelses-tid for vore Folk, antager jeg ikke, at denne Bemærkning skal forstaas saaledes, at man skulde behøve strengere Straffe for Mandskab, der nylig er kommet ind til Tjeneste, end for Folk, der i længere Tid have ligget inde til Tjeneste. I det Mindste tror jeg, at dette er tvivlsomt. Jeg tror, at skulde der være nogen Forskjel i saa Henseende, vilde man vist snarest trænge til strengere Straffe for det Mandskab, der har ligget længere inde; thi medens den militære Uddannelse kan blive bedre ved Tjenesten, tror jeg just ikke, at det i Reglen i moralst Henseende virker til Forbedring at ligge længe inde i Tjenesten. Derimod er det rigtig, og det gjælder selvfølgelig ogsaa ombord paa Krigsskibene, at med den korte Uddannelses-tid kan man ikke afse lang Tid til Arrest. For at dømme om, hvilken Betydning dette virkelig kan have for vore Orlogstogters Bedkommende, kan man ogsaa se hen til Erfaringen, og jeg ser da, at af de Arreststraffe, som have været givne ombord i de nævnte 4 Aar, overstiger Varigheden af en Arrest for Forseelser, der første Gang begaas, aldrig 5 Dage, og dernæst at af Arrestationer for Ojtagelsestilfælde er der i 4 Aar kun forekommet 2. Naar jeg nu vil se, hvor mange Mennesker der vilde have været i længere Tid i Arrest i disse 4 Aar under Forudsætning af, at den foreslaede Straffelov havde været gjældende, rigtignok med den Indrømmelse, at man maatte forudsætte, at den Omstændighed, at Mandskabet nu kan faae legemlig Tugt, ikke har gjort nogen synderlig Forskjel, saa er der 2, der virkelig have været arresterede for gjentagne Forseelser, og dertil lægger jeg 2, der have været straffede med legemlig Tugt, og som formodentlig ellers vilde have faaet en længere Arrest, og 11, der have været straffede med Nedsættelse i de Meniges anden Klasse. Altsaa vilde i de 4 Aar 15 Mand ombord have været arresterede i over 5 Dage. Jeg tror saaledes, at Erfaringen viser for Flaadens Bedkommende, at Uddannelsen neppe kan antages at lide betydelig, selv om man opgiver de kortere og intensivere Straffe i det Maal, hvori Lovbøksket har gjort det. Naar man i det Hele sammenligner disse Oplysninger om Straffenes Antal ombord i Krigsskibe, med de Oplysninger, der ere givne for Hærens Bedkommende, vil man jo gjennemgaaende se, at de have været overordentlig sjældne ombord, og det er Noget, der efter min Formening ogsaa er fuldt begrundet i Sagens Natur, thi intet andet Sted vil det være saa let for Befalingsmændene at vedligeholde Disciplinen som netop ombord paa Krigsskibene paa Togt. Der er Mandskabet frit for enhver ydre skadelig Paavirkning,